

אירוסין – לילי ויואב

החגיגה (אולי שמחה, אירוע...) הזאת, יש לה, אני בטוח, משמעויות רבות לכל מי שנמצא כאן. ולא בהכרח משמעויות דומות. אמנם אנחנו כבר בעצם משפחה אחת, אבל, אנחנו רחוקים מאד אחד מהשני – כמעט 20 שעות טיסה... יש לנו, אמנם תקוות משותפות, אבל, יש לנו הסטוריה שונה. והנה, מסתבר, שלמרות הכל, הנה יש דברים שהם יותר חזקים מהשני הזה. אלו הם הדברים שבגינם אנו נמצאים כאן היום. כי כנראה שאלו הם הדברים החשובים באמת.

אירוסין, זה מנהג יהודי עתיק יומין.

פעם, לפני מאות רבות של שנים, כשחוקי התורה היו החוקים היחידים, היו מחכים בין האירוסין לחתונה שנה. והשנה הזאת היתה מלאה בחוקים של עשה ואל תעשה שהיום נראים מוזרים עד מאד.

היום, אירוסין, בשבילי (שאני ישראלי מצוי) זו, חוץ מהצהרת הכוונות, זו עוד סיבה למסיבה. עוד סיבה לשמוח ביחד עם אנשים ששמחים בגלל אותה סיבה! ולכן, אני אומר, ואפילו שבשביל מי שהשורשים שלו הם בעולם אחר לגמרי – אמריקה או אירן או ישראל - בואו ונשמח ביחד!

ולילדים שלנו אנחנו, דבורקה ואני אומרים - אולי אומרים זו לא המילה הנכונה, אולי אני צריך להגיד שאנחנו מברכים או שאני, כרגיל, נותן עצות או מלמד... אז אנחנו אומרים, שבכל מצב – טפחו את הסבלנות ואת ההבנה ואת המסירות – וזה יתן לכם אהבה וחיים טובים ומאושרים עד אין קץ.

דבורקה ודנדוש, מרס 2013